

Gruppeopplegg om samlivsetikk og likekjønnet samliv, en bedre fortelling

Eldsterådet ønsker at alle gruppene i menigheten skal kunne ha en kveld før påske der dette temaet er oppe til samtale. Målet med denne gruppesamtalen er tredelt:

1. Alle på gruppa skal få mulighet til å snakke åpent og ærlig om sine tanker/spørsmål rundt temaet, (og helst få noen gode svar)
2. Alle på gruppa skal få innsyn i hva som er gjeldende lære på dette området i Frikirken, samt noen av argumentene for denne læren (her får gruppemedlemmer og ledere bidra så godt de klarer – se ressursene på hjemmesiden)
3. Sammen kan bli litt tryggere i hvordan vi forholder oss til temaet og til mennesker som enten kjemper med sin seksualitet/kjønnsidentitet eller som er uenig i kirkens lære (se vedlagt ressurs).

Det finnes flere gode ressurser på Hånes Frikirkes hjemmesider som alle anbefales å lese igjennom.

- Frikirkens lære om ekteskap og samliv: [LINK](#)
- Er samlivsteologi et bekjennesspørsmål? [LINK](#)

Har du ikke fått hørt søndagens tale eller fått lest dokumentene så finner du nedenfor en kort oppsummering. Den bør leses før gruppesamlingen.

Forslag til spørsmål i gruppene:

- Hva vil det si å underordne seg Guds ord og hans autoritet, på alle livets områder?
- Opplever du spørsmålene rundt bibelens lære om likekjønnet samliv som krevende, hvorfor?
- Hvordan tenker du at du kan møte folk som er uenige med kirkens lære (eller selv har en homofil legning), slik at de kjenner igjen Jesus i deg uten at du går på kompromiss med bibelens formaninger?
- Hvilke spørsmål sitter du igjen med etter samtalen i gruppa? Vet du hvor du kan finne svar på disse? Husk at lederskapet i menigheten alltid ønsker å være tilgjengelig for samtale dersom du ønsker dette.

Vennlig hilsen

Eldsteråd i Hånes Frikirke

Ressurs til gruppelederen og gruppemedlemmer, som bør leses før gruppesamlingen:

Kort oppsummering av noen av de viktigste argumentene og svarene i debatten om likekjønnet samliv og hva vi mener bibelen lærer om dette:

Vi opplever at bibelen lærer at seksualiteten er en fantastisk gave fra Gud, men at den representerer en sterk kraft som trenger trygge rammer for å bli slik Gud hadde tenkt den. I Bibelen presenteres disse rammene allerede fra starten i 1. Mosebok der det står at mannen skal forlate sin far og sin mor og holde seg til sin kvinne. Altså, en mann og en kvinne livet ut. Så vet vi at vi lever i en fallen verden hvor relasjoner kan gå i stykker og hvor synden skaper sår og vanskeligheter. Og jo lenger vi beveger oss bort fra Guds plan jo mer kaos skaper vi gjerne. Da blir det vår jobb å veilede mennesker i retning av Guds plan fordi den er god, selv om den ikke alltid er enkel å leve etter.

Synd (gresk = «hamartia») i Bibelen handler om å «bomme på målet». Det vil si å ikke ville akseptere Gud som målestokken for godt og ondt og å ikke ha relasjonen med han som overordnet mål i livet. Som følge av syndefallet har vi alle latent i oss et opprør mot Gud, og vi er derfor sårbare for fristelsen til å tro på narrativer om kjønn, seksualitet og samliv som går på tvers av bibelsk lære. I vår tid utfordres vi spesielt på disse områdene og det blir derfor ekstra viktig å utdanne oss på disse feltene slik at vi kan ha gode svar til de som strever, samt stå fast på bibelske sannheter når samfunnet rundt endrer seg raskt.

Vi tror at Bibelens veiledning ikke virker livsbegrensende, men beskyttende for både vår fysiske og psykiske helse. Det vil ikke si at det alltid er lett å følge Bibelens anvisninger, fordi den innebærer også at vi må dø til oss selv og ta opp vårt kors hver dag (bibelvers). Og jo mer samfunnet rundt spriker fra Bibelens anvisninger, jo mer krevende kan det være å stå for en bibelsk lære i disse spørsmålene.

Så hva er den «bedre fortellingen» vi har å komme med i dagens verden? Jo det er for det første, at vi er skapt i Guds bilde, og villet og elsket av ham. Det betyr at vi har en far i himmelen som uavhengig av hva andre mennesker tenker og synes om oss, gir oss en uendelig verdi og elsker oss uavhengig av våre prestasjoner. Det innebærer videre at vi er skapt som kjønnede vesener, og at kjønns polariteten har en hensikt, den er ikke bare et tilfeldig resultat av utviklingen. Fordi kjønnene er forskjellig, og begge er skapt i Guds bilde, så trengs begge kjønn for å vise et mer komplett bilde av hvem Gud er. Videre så er det når kjønnene kommer sammen at de kan bli medskapere med Gud, og skape nytt liv. Det er også i ekteskapet vi symboliserer det som skal komme, når Jesus skal forenes med sin brud – kirken – i evigheten. I et trofast parforhold synliggjør vi også noe av Guds karakter som er å være trofast.

Hva sier bibelen? Det er 6 steder i Bibelen (3 i GT og 3 i NT) hvor homoseksuelle handlinger omtales direkte, og alle stedene advarer Bibelen mot slik praksis og fordømmer dette som synd, altså brudd med Guds gode skaperordning. Temaet berøres ellers indirekte gjennom hele bibelen når det monogame ekteskapet mellom

en mann og en kvinne gang på gang løftes fram som den eneste rammen for seksuelt samliv. Også Jesus bekrefter dette, da han henviser til Moses og skapelsesberetningen når han utfordres på hva han mener om ekteskap og skilsmisse (Matt 19).

Følgende argumenter nevnes ofte av de som ønsker å ikke regne homoseksuelle handlinger som synd til tross for bibelens klare tale:

a) Paulus kjente ikke til trofaste likeverdige homofile forhold slik de ofte er i dag. På bibelens tid var homofili ofte forbundet med maktmisbruk, prostitusjon eller avgudsdyrkelse. Slik trenger det ikke være i dag.

Svar: Det stemmer at mange homofile forhold i antikken var mellom eldre menn og yngre gutter (pederasti), men det var ikke hele bildet. En av Norges fremste eksperter på gresk antikk, den homofile teologen, Bjørn Helge Sandvei påpeker i sine artikler og bøker at det også fantes likeverdige homofile forhold i antikken, og at Paulus var godt kjent med slike eksempler. Paulus nevner f.eks. også lesbiske forhold blant de tingene han avviser. Dermed faller dette argumentet, ifølge Sandvei.

b) Jesus oppsummere hele loven til å handle om å «elske Gud og elske vår neste» (jfr Rom 13:8ff). Å skade vår neste er ikke forenelig med å elske ham, og fordi mange homofile opplever det vondt/skadelig å ikke kunne leve ut sin seksualitet så er ikke en slik bibelbruk forenelig med nestekjærlighetsbudet.

Svar: Dersom det å leve seksuelt avholdende beviselig var skadelig (ikke bare ubehagelig og vanskelig, men ødeleggende for vår kropp, vår psyke og vårt åndelige liv med Jesus) så kunne kanskje dette poenget hatt noe for seg, men det er lite forskning som tyder på dette. Det er samtidig ingen tvil om at seksualiteten er en mektig kraft som det kan være krevende å tøyse for alle og enhver, men det fratar oss likevel ikke ansvaret for å ramme denne inn i tråd med Guds anvisninger, dersom vi ønsker å være Jesu disipler. Mange mennesker lever seksuelt avholdende av ulike grunner, både Jesus og Paulus er eksempler på dette, samt alle prester og munkker opp igjennom historien innen de tradisjonelle kirkesamfunnene. Dermed er ikke dette noe nytt eller noe unikt for de som strever med en homofil legning. Som Jesu disipler er vi kalt til å dø til oss selv og ta opp vårt kors hver dag (Luk 9:23). Så har vi alle ulike kors vi må bære. Jesus sier i Johannes 14:21-24 at «*Den som kjenner mine bud og holder dem, han er det som elsker meg*». Å avstå fra seksuelle relasjoner som strider mot Bibelens anvisninger kan dermed være en måte å elske Jesus på, og noe som kan føre til åndelig vekst, samt gi mulighet til å tjene Gud med enda mer av tiden vår. (Selv om vi har fått følelser fra Gud og disse kan si oss viktige ting om våre behov, så kan vi ikke følge våre følelser blindt, da disse også er påvirket av syndefallet og derfor ikke er troverdig veileder i alle ting).

c) På samme måte som kjønnpolariteten i ekteskapet er en del av skapelsesordningen, er også sabbaten dette, men den var Jesus villig til å myke opp – fordi «*sabbaten er til for menneskene, ikke menneskene for*

sabbaten» (Mark 2:27). Hvorfor kan vi ikke da også myke opp kravet om kjønnsparitet i ekteskapet, argumenteres det. Hensynet til forplantning (være fruktbar å bli mange), som virker å være en viktig grunn for kjønnspariteten, er ikke lenger vesentlig da vi er nok mennesker på jorden i dag. Gyldigheten av ekteskap er heller ikke lenger avhengig av barn og de fleste kristne godtar prevensjon. Derfor må vi kunne akseptere likekjønnede samliv.

Svar: For det første, Jesus avskaffer ikke sabbaten, men myker opp unødige strenge tolkninger som fariseerne har funnet på. For det andre, hadde ikke Jesus sagt noe som helst om seksualetikken, kunne man kanskje antatt at han også kunne tenkes å ville myke opp denne, men denne muligheten gir ikke Jesus oss fordi han er ikke taus om seksualetikken. I Matteus 19 strammere han heller inn på dette området i forhold til hva som var vanlig praksis hos fariseerne på hans tid. For det tredje; Bibelen kobler ikke ekteskap til et krav om barn, selv om barn er en naturlig følge av et seksuelt samliv, spesielt før det fantes effektiv prevensjon. Når kjønnspariteten virker å være viktig for bibelens forfattere så handler ikke dette bare om potensiale til å skape nytt liv, men også fordi ekteskapet er ment som et forbilde på Jesus og kirken som skal forenes når Gud skaper en ny himmel og en ny jord. Kjønnspariteten virker å være en grunnleggende ide i Guds skaperverk, ikke bare fordi begge kjønn trengs for å bringe slekten videre, men også fordi hvert kjønn bærer i seg ulike elementer av Guds karakter – vi er skapt forskjellige, men begge i Guds bilde, og dermed trengs begge kjønn skal vi kunne gi et mer fullverdig bilde av Gud til neste slektsledd.

d) Et mye brukt argument er at en avvisende holdning til homofil praksis vil være til hinder for evangeliet, siden et slikt syn vil vekke anstøt i en kultur hvor nesten alle aksepterer dette.

Svar: Det er et forståelig argument, men det er mange ting ved vår tro som potensielt kan vekke anstøt, uten at vi dermed kan droppe dette. Ifølge Jesus vil alltid evangeliet vekke anstøt hos mange, og vi som vil følge Ham må forvente forfølgelse og motstand fra verden (John 14:20, Matt 10:22), uten at vi dermed skal legge flere hindringer i veien enn det som er nødvendig. Dessuten, rent empirisk, så viser det seg at konservative menigheter jevnt over opplever mer kirkevekst enn de liberale kirkesamfunnene/menighetene (David Haskill, «Theology matters» 2016). Men uavhengig av hva slags tall vi skulle se på dette området i framtiden, så måles ikke disippelskap og trofasthet mot Jesus i antall nye medlemmer, men i vår lydighet til Ham og hans ord (Joh 14:15), samt på åndens frukter i våre liv.

Når du flytter en skanse/grense som Bibelen etablerer, så blir det krevende å etablere nye skanser/grenser uten at disse oppleves tilfeldige. Og dersom noen senere vil flytte på disse, har vi lite å stå imot med dersom vi allerede har oppgitt Bibelen som autoritet i dette spørsmålet. For eksempel, hvorfor skal

ikke likekjønnede par få lov å lage seg barn dersom deres samliv ikke strider mot bibelens lære?

Dersom homofil kjærlighet skal aksepteres fullt ut, må det jo være like greit å flørte med en av samme kjønn. Det reiser mange problemstillinger, og jeg er redd det vil kunne forstyrre og ødelegge for sunne vennskap mellom ungdom av samme kjønn dersom disse relasjonene hele tiden potensielt kan seksualiseres. Det har i alle samfunn alltid eksistert grenser for seksualiteten, det handler om slektskap, det handler om alder, det handler om antall og det handler om kjønn. Dersom vi skal åpne for seksuelle relasjoner mellom mennesker av samme kjønn, kan man legitimt stille spørsmål om hvorfor ikke man skal fire også på de andre restriksjonene. Dette skjer også i dag, når foreningen FRI kjemper for å legalisere polyamorøse forhold.

Andre argumenter dere kanskje vil møte:

Argument: Men vi er jo alle syndere, derfor blir det feil å slå ned på en synd. Ingen av oss klarer jo å leve perfekt.

Svar: Dette er et veldig dårlig argument, fordi det er en stor forskjell på å leve i synd og å falle i synd. Ingen av oss er syndefrie, men vi er alle kalt til å omvende oss fra synden når vi blir gjort oppmerksom på denne. Videre, dersom vi velger å definere homofil praksis som «ikke-synd», da er det jo ikke lenger en synd, og dermed kollapser jo hele argumentet. Men, det er riktig at homofili ikke er noen verre synd enn andre synder, så her må vi sørge for å ikke oppføre oss hyklersk.

Argument: Noen hevder at frikirken er «fri for homofile», og at vi pga av vår lære ikke har plass til de i våre menigheter.

Svar: Det er faktisk feil, det finnes flere med homofil legning i frikirken. Dessuten, homofile mennesker kan inneha alle posisjoner i frikirken, både pastor og eldste, så lenge de forkynner og lever i pakt med vår lære. Konservativ homofile kristne representerer en minoritet i minoriteten, og står i et krysspress. De rapporterer at det vil oppleves som et svik mot dem dersom kirken skulle bøye av for presset i dette spørsmålet. De trenger at kirken står sammen med de i deres kamp for å leve i pakt med bibelens lære.

Argument: Noen mener at siden vi har endret syn på ordinasjon av kvinner i Frikirken, så kan vi like gjerne også endre syn på samlivsetikken.

Svar: Dette mener vi er å sammenligne epler og appelsiner. Hvilken rolle kjønn har i utøvelsen av lære-ansvaret er et ordningsspørsmål, og har aldri vært et frelsesspørsmål. Ja, det kobles av Paulus til skapelsesordningen, men det fordømmes ingen steder i Bibelen i noen form for synderegister slik homofili gjør. Og på samme måte som i spørsmålet om dåp, så er det i spørsmålet om kvinnelige hyrder, mulig å argumentere troverdig for ulike syn ut fra de bibelske tekstene. Det mener vi ikke er tilfellet for likekjønnede samliv.

Så tre viktige moment til slutt:

- Vi er alle skeive i vår seksualitet – og må underordne den under Guds vilje som vi finner i bibelen. Vi er alle kalt til å leve hellige liv helt uavhengig av vår seksuelle tiltrekning.
- Viktig med et evighetsperspektiv - for da blir livet på jorden relativt kort, og vi vil ikke trenge å jage nytelse, eller frykte lidelse i like stor grad som de som tenker at dette livet er alt vi har.
- Hvordan møte homofile? Viktig spørsmål – alltid med kjærlighet, bli kjent med folk først. Paulus oppmuntrer oss til å ikke gjøre forskjell på folk – vi er kalt til å møte alle slik Jesus gjorde – med nåde (først), så sannhet. Vi må gi folk tid. Stikkord: «belong, believe, behave», i den rekkefølgen. Så kan vi studere bibelen sammen med våre nye venner og DHÅ kan få åpenbare Guds ord når de er klare.

Eldsterådet

Før i pennen av Andreas Magnus.